

[Søren Olesen.]

møl, i tøjet, og derfor udebliver de gode virkninger, man har ment skulle komme, fuldstændigt. Jeg mener — og det synes jeg der er grund til at fremhæve, hvad jeg også har gjort en gang tidligere — at hver gang nye love bliver vedtaget, burde der gives oplysninger om, hvad de kommer til at koste, også med hensyn til forøget administration og ulejlighed for borgerne; men det sker imidlertid først et år eller to efter.

Når retsforbundet så stærkt gik imod disse forslag om forbrugsafgifter og toldforslaget, som vi mente var en rent forbrugsfjendtlig foranstaltning, må vi selvfølgelig også tage afstand fra den udvidede administration, disse love medfører, og derfor kan vi ikke stemme for, at man stadig væk udvider administrationen og ansætter nye embedsmænd og kontrollører. Endelig har man endda — ja, man må jo ikke bruge et ord som frækhed — den dristighed at sige i bemærkningerne, at da der vedvarende er brug for disse folk, så må de ansættes; det vil sige, at man uden videre går ud fra, at den nævnte lovgivning skal forlænges og bestå ud i al fremtid, og at der stadig væk vil være brug for disse embedsmænd. Vi mener, at man hurtigst muligt bør ophæve denne lovgivning i betragtning af de uheldige virkninger.

Til slut må jeg omtale forsvaret, der tegner sig for 4 millioner af de godt 5 millioner, det drejer sig om. Når man nu har et forsvarsudvalg siddende og man ser, at der rundt om i andre lande arbejdes med en omordning af forsvaret, og at man de fleste steder drøfter meget betydelige nedskæringer — det gælder bl. a. England, og også Frankrig har været inde på noget lignende — så finder jeg det urimeligt at skride til så stærke udvidelser som de her foreslåede, så længe udvalget ikke har afgivet betænkning og den nye forsvarsordning ikke har været drøftet i tinget. Jeg mener, at man må holde det gående et års tid, eller hvor længe det nu vil vare, før udvalget afgiver betænkning og tinget får forelagt et forslag om en nyordning af forsvaret. Det er absolut uforvarsligt i øjeblikket at foretage denne udvidelse, som dog drejer sig om 4 mill. kr., og som indebærer ansættelsen af en mængde nye officerer og underofficerer,

som man naturligvis ikke bagefter kan afskedige.

Mit parti kan altså ikke give tilslutning til normeringslovforslaget med hensyn til de punkter, jeg her har nævnt.

Alfred Jensen: Den kommunistiske gruppe ønsker imod sædvane også at give dette lovforslag et par ord med på vejen, inden det overgives til lønningsudvalget. Det, der har været iøjnefaldende for os, er det samme, som har været iøjnefaldende for de to andre grupper, der har udtalt sig, nemlig at man siger, der skal spares, og at sparebestræbelserne er lykkedes så nogenlunde på det civile område, men at det, for så vidt angår den militære del af lovforslaget, ikke synes, som om der har været mulighed for at foretage besparelser. Vi er enige i, at det er ganske urimeligt, at man ikke viser større sparsommelighed, når det drejer sig om de militære udgifter, og det er dobbelt urimeligt, at man bruger en ny tjenestemandsslov — jeg ved ikke, om den kommer til næste år — som begrundelse for, at man skal være særlig påholdende på det civile område. Men man anlægger altså ikke de samme betragtninger, når det drejer sig om forsvaret.

Jeg ved ikke, om man har lov til at tage det foreliggende lovforslag som udtryk for, at det forsvarsforslag, der kommer, vil indeholde en udvidelse af det militære apparat og en kolossal opsvulmen af de militære udgifter, men det forekommer mig, at det peger i denne retning, og jeg kan dårligt tænke mig, at det senere bliver let at nedbringe disse udgifter, hvis man først indlader sig på dem, tværtimod. Det strider også klart imod de ønsker og forventninger, vide dele af det danske folk har om, at man skulle gå den modsatte vej og skære ned i det militære apparat og i stedet øge udgifterne til civile formål.

Vi er naturligvis enige med regeringen i, at der skal spares, hvor der er mulighed for det, og vi ønsker lige så lidt som andre her i tinget, at man øder penge på områder, hvor det er urimeligt, men jeg tror alligevel, at man bliver nødt til at se lidt mere på den civile del af normeringslovforslaget. Der er grupper, hvis forhold ganske givet bør tages op til overvejelse, og for hvilke der må stilles ændringsforslag. F. eks. har remise-